

(สำเนา)

เลขรับ ๗๘/๒๕๖๔ วันที่ ๑ ก.ค. ๒๕๖๔
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนสามเสน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑ กรกฎาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเสนอญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการแก้ไขปัญหา
ขยะอิเล็กทรอนิกส์ และร่างพระราชบัญญัติขยะอิเล็กทรอนิกส์เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ด้วยประเทศไทยยังประสบปัญหาขยะอิเล็กทรอนิกส์ที่มีจำนวนมากขึ้นทุกปี เนื่องจากยังขาด
การจัดระบบการบริหารจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ที่ครบวงจร เช่น ระบบการเก็บ
หรือเรียกคืนซากผลิตภัณฑ์จากผู้ผลิตและผู้จำหน่ายสินค้ายังมีน้อยมาก กลายเป็นภาระให้กับองค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นที่ยังไม่มีสถานที่กำจัดที่ได้มาตรฐานและระบบจัดการอย่างถูกต้อง ตั้งแต่การเก็บรวบรวม การคัดแยก
หรือถอดแยก การขนส่ง การรีไซเคิล และการกำจัด นอกจากนี้ ประชาชนส่วนใหญ่ยังไม่มี ความเข้าใจว่า
ซากผลิตภัณฑ์เป็นของเสียอันตรายต้องได้รับการจัดการอย่างถูกวิธี และยังขาดความตระหนักในการแยกทิ้ง
ซากผลิตภัณฑ์บางประเภทออกจากขยะทั่วไป รวมถึงขายให้กับชาเล้งหรือร้านรับซื้อของเก่า และที่สำคัญ
ประเทศไทยยังไม่มีกฎหมายเกี่ยวกับการจัดการเศษเหลือทิ้งของเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์โดยตรง
มีเพียงกฎหมายที่บัญญัติเกี่ยวกับการจัดการของเสีย อันตรายและการประกอบกิจการอุตสาหกรรม และ
กฎหมายสิ่งแวดล้อม กฎระเบียบที่มีอยู่ในปัจจุบันไม่เอื้ออำนวยต่อการจัดการซากผลิตภัณฑ์ที่ชัดเจน
จากข้อมูลกรมควบคุมมลพิษได้มีการเก็บสถิติและพบว่า ใน พ.ศ. ๒๕๕๖ มีซากโทรศัพท์มือถือจำนวน
๙.๑๔ ล้านเครื่อง ใน พ.ศ. ๒๕๕๗ เพิ่มขึ้นเป็น ๙.๗๕ ล้านเครื่อง และใน พ.ศ. ๒๕๕๘ เพิ่มขึ้นเป็น ๑๐ ล้านเครื่อง
ขณะที่ซากคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล (พีซี) พ.ศ. ๒๕๕๖ จำนวน ๑.๙๙ ล้านเครื่อง ใน พ.ศ. ๒๕๕๗ เพิ่มขึ้นเป็น
๒.๒๑ ล้านเครื่อง และใน พ.ศ. ๒๕๕๘ เพิ่มขึ้นเป็น ๒.๔๒ ล้านเครื่อง ซึ่งอายุการใช้งานของโทรศัพท์มือถือ
มีอายุเฉลี่ย ๓ ปี ที่วิจัยซอร์สหรือจอแบนยาว มีอายุเฉลี่ย ๖.๙ ปี และโทรศัพท์จอบางมีอายุเฉลี่ย ๓.๘ ปี
คอมพิวเตอร์ มีอายุเฉลี่ย ๓.๖๕ ปี และใน พ.ศ. ๒๕๕๙ ซากทีวีเป็นขยะอิเล็กทรอนิกส์ โดยประมาณ
๒.๘ ล้านเครื่อง โทรศัพท์มือถือ ประมาณ ๑๐.๙ ล้านเครื่อง และคอมพิวเตอร์ประมาณ ๒.๖ ล้านเครื่อง เป็นต้น
ซึ่งขยะอิเล็กทรอนิกส์มีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อมอย่างมากและ
จากผลสำรวจพฤติกรรมจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์ที่ไม่ใช้งานแล้วในประเทศไทยของสำนักสิ่งแวดล้อม
พบว่า ประชาชนร้อยละ ๕๐% เลือกขายให้กับผู้รับซื้อของเก่าที่นำไปแยกชิ้นส่วน เพื่อเลือกเฉพาะส่วนที่มีมูลค่า
ไปขายต่อ และกำจัดซากขยะที่เหลือ ด้วยการทิ้งปะปนกับขยะทั่วไป ส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัย และก่อให้เกิด
ปัญหามลพิษ นอกจากนี้ สถิติของกรมควบคุมมลพิษแถลงสรุปภาพรวมปี ๒๕๖๑ ระบุว่าขยะอันตรายมีพิษ
ได้รับการจัดการอย่างถูกต้องเพียง ๑๓% เท่านั้น ปัญหาดังกล่าวจึงควรได้รับการพิจารณาศึกษาปัญหา
โดยสภาผู้แทนราษฎรและทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการศึกษาหาแนวทางแก้ไขปัญหาร่วมกัน
เพื่อประโยชน์ของแผ่นดิน

(โปรดพลิก)

ดังนั้น จึงขอเสนอญัตติดังกล่าวมาเพื่อให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาตั้งคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาศึกษาในเรื่องแนวทางแก้ไขปัญหาขยะอิเล็กทรอนิกส์ และร่างพระราชบัญญัติขยะอิเล็กทรอนิกส์
เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๔๙ ส่วนเหตุผลและ
รายละเอียดจะได้ชี้แจงในที่ประชุมสภาฯ ต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง
(ลงชื่อ) ภาดาท วรรณท์ ผู้เสนอ
(นางสาวภาดาท วรรณท์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชารัฐ

ผู้รับรอง (ญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการแก้ไขปัญหาขยะ
อิเล็กทรอนิกส์ และร่างพระราชบัญญัติขยะอิเล็กทรอนิกส์เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร)

๑. นางกรณิศ งามสุคนธ์รัตนา	๒. นางสาวฐิติภัทร์ โชติเดชาชัยนันต์
๓. นางสาวธนิษานต์ พรพงษาโรจน์	๔. นายกองตรี อาญาสิทธิ์ ศรีสุวรรณ
๕. นายศิริพงษ์ รัสมิ์	๖. นายกฤษณ์ แก้วอยู่
๗. นายภูดิท อินสุวรรณ	๘. นายจิรเดช ศรีวิราช
๙. พลเอก สมชาย วิษณุวงศ์	๑๐. นายวิเชียร ขวลิต
๑๑. นายพรชัย ตระกูลวรานนท์	๑๒. นางบุญยิ่ง นิติกานูจนา
๑๓. นางวันเพ็ญ พร้อมพัฒน์	๑๔. นางเจริญ เรียวแรง
๑๕. นายสุรสิทธิ์ นิธิวุฒิวรรักษ์	๑๖. นายพยม พรหมเพชร
๑๗. นายศาสตรา ศรีปาน	๑๘. ร้อยตำรวจเอก อรุณ สวัสดิ์
๑๙. นายสันหพจน์ สุขศรีเมือง	๒๐. นายจักรพันธ์ พรนิมิตร

สำเนาถูกต้อง

(นายศุภฤกษ์ ศรีพรหม)

นิติกรชำนาญการพิเศษ

กลุ่มงานระเบียบวาระ สำนักการประชุม

ยุพาภรณ์ พิมพ์

๕ ทาน

๖๐๘ ตรวจ